

Октавіан Август

Виконала:
Балабай Аліна
студентка II групи
історичного
факультету

Перевірив:
канд.іст.наук,професор
Кривошея І.І.

ПЛАН

- I. . Дитинство і юність
 - II. Сходження до влади
 - III. Правління Августа
- Висновок

«Не следует начинать сражения
или войну, если нет
уверенности, что при победе
выиграешь больше, чем
потеряешь при поражении.»
—Октавиан Август

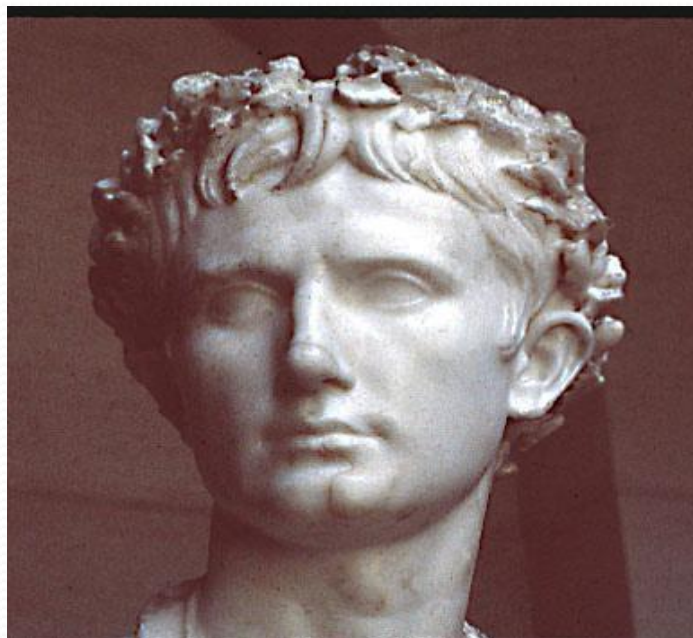
Октавіан Август (23 вересня 63-19 серпня 14 рр н.е)- перший римський імператор

Гай Октавій Фурін
(Gaius Octavius
Thurinus) народився в
Римі 23 вересня 63 до н.
е. і походив із заможного
і шановного сімейства.

- Октавій отримав належне знатному римлянинові виховання. Серед його вчителів згадуються раб-педагог Сфер і грецький філософ Арій родом з Олександрії. Грецької мови майбутнього імператора навчав Аполлодор з Пергама, тому він добре орієнтувався в грецькій поезії і захоплювався древньою комедією. Латинській риторичі Октавій навчався в Марка Епідія.

- 18 жовтня 48 до н. е., у віці 15 років, Октавій облачився в чоловічу тогу, тобто був визнаний повнолітнім. Цезар виділяв юного Октавія з числа своїх родичів, покладаючи на нього особливі надії. Він був включений до колегії жерців-пontiфіків, яких очолював сам Цезар; це дозволило Октавію ввійти із самого початку до верхніх ешелонів влади Римської держави, стати патрицієм. З доручення Цезаря керував Грецькими іграми (це закінчилося для нього важкою хворобою).

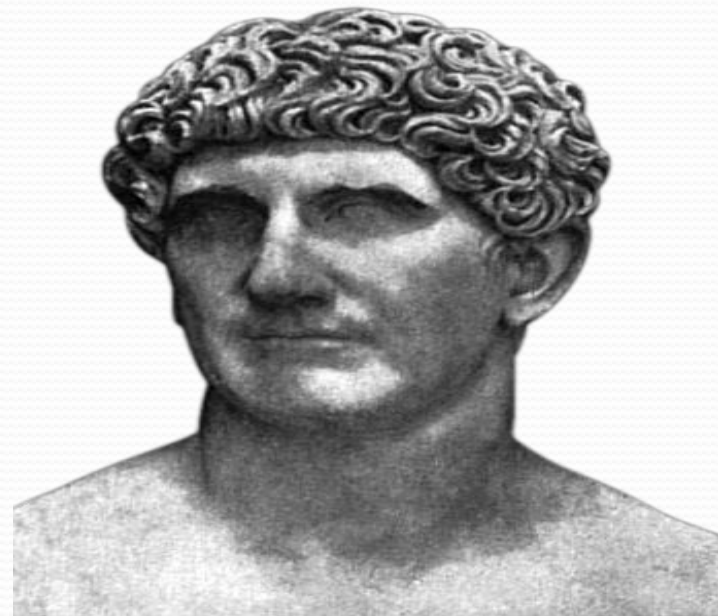

- З заповіту вбитого 15 березня 44 до н. е. Юлія Цезаря стало відомо, що Октавій оголошується названим сином і спадкоємцем трьох чвертей майна. Заповіт Цезаря був розрахований на природний хід подій, тому загибель імператора під ножами змовників відкрила перед Римом перспективу не тільки державного заколоту, а й громадянської війни. Октавій став перед вибором: прийняти спадщину убитого диктатора і вступити в боротьбу за владу або відмовитися від неї і поступитися політику.

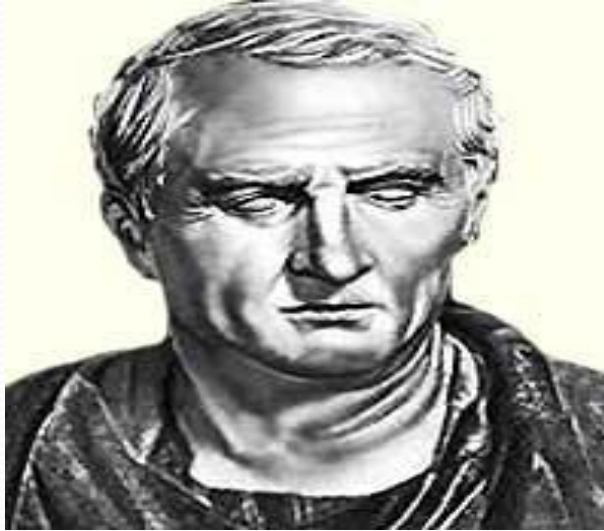
- Юлій Цезарь
вбивство

Римі боролися дві партії: республіканська, що скинула Цезаря, і партія Марка Антонія і Марка Емілія Лепіда, що, під приводом помсти за смерть Цезаря, прагнула лише захопити владу у власні руки. Боротьба скінчилася перемогою цієї партії, провідник котрої, консул Марк Антоній, користувався майже необмеженою владою.

Марк Антоній

9 травня Октавіан оголошує на народних зборах, що приймає спадщину Цезаря. Після цього, відповідно до заповіту, роздав римлянам належні гроші по 300 сестерціїв. Марк Антоній тим часом силою проводить через сенат аграрний закон та закон про обмін провінціями, що мали підсилити його владу. Боротьба між Октавіаном та Марком Антонієм почала непокоїти партію цезаріанців, і вони двічі робили урочисті демонстративні примирення, які завершувалися нічим. Коли у вересні назрів розрив між Марком Антонієм і сенатом, де гору взяв Ціцерон та партія республіканців,

Цицерон

- Октавіан був обраний консулом 19 серпня 43 до н. е., у віці двадцяти років, разом зі своїм дядьком Квінтом Педієм і виконав свій перший обов'язок перед названим батьком тим, що вів закон про проскрипції щодо його вбивць. Тепер спадкоємець Цезаря міг вести переговори на своїх умовах з Марком Антонієм, Марком Емілієм Лепідом. Утрюх вони зустрілися в Бононії (суч. Болонья) і уклали угоду про розділення між собою верховної влади і були проголошені тріумвірами з вищими повноваженнями на термін з 27 листопада 43 до н. е. по 31 грудня 38 до н. е. Лідером тріумвірату став Марк Антоній.

Марк Антоній і Октавіан вирушили в Македонію, щоб розбити Марка Юнія Брута і Гая Кассія (убивць Цезаря). придушуючи заколот, піднятий братом Марка Антонія Луцієм Антонієм, якого підтримувала Фульвія, дружина Марка Антонія. Однак у 40 до н. е. в Брундизії між ними було досягнуте примирення, відповідно до якого Марку Антонію відходили всі східні, а Октавіану — усі західні провінції, за винятком Африки, що залишилася за Лепідом. Для підкріплення союзу Антоній оженився на Октавії, сестрі Октавіана (на той час Фульвія померла).

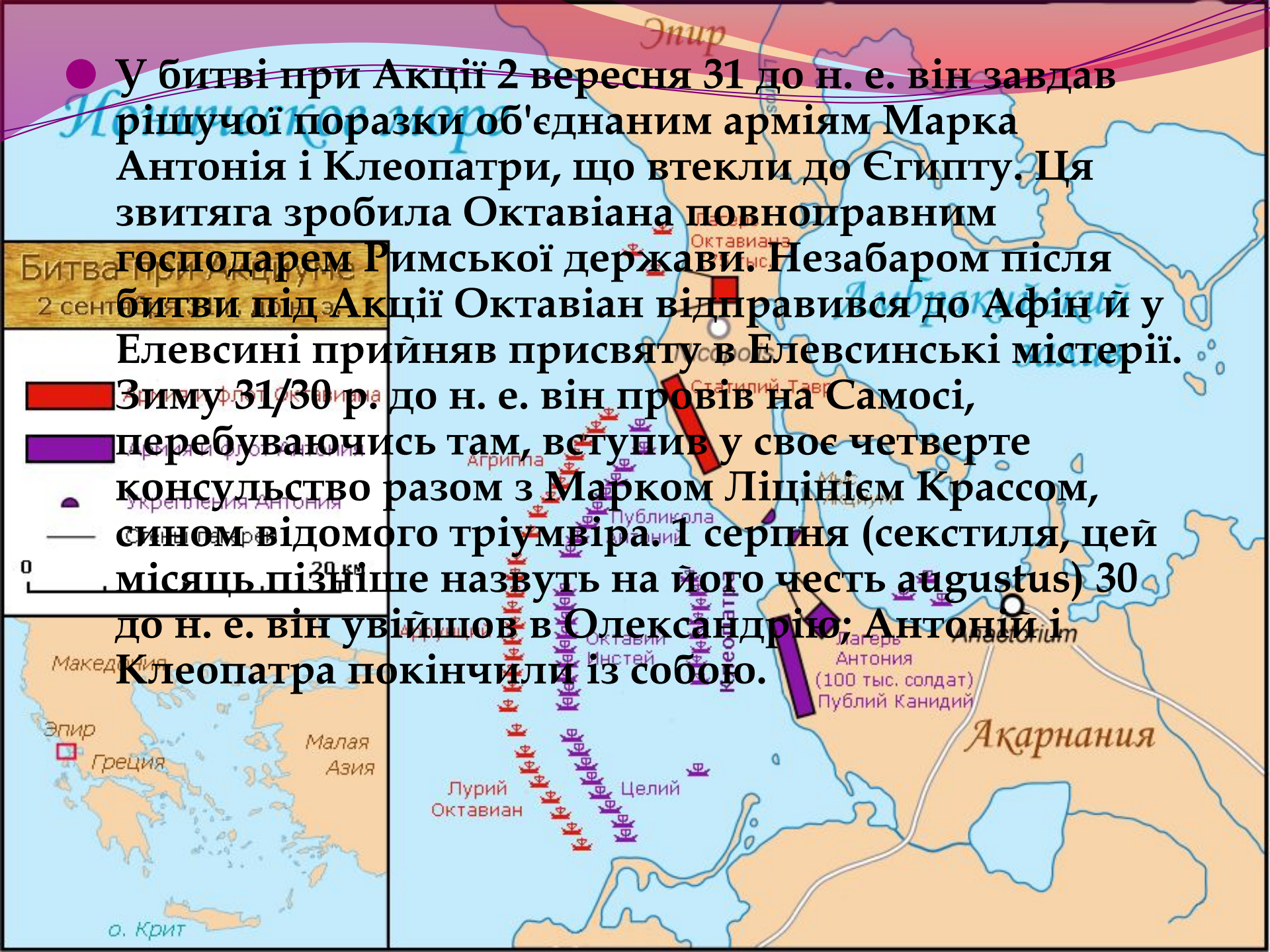
ЛЕПІД

- У 36 до н. е. Октавіан і Лепід організували висадку на Сицилії; хоча сам Октавіан зазнав жорсткої поразки і дивом не потрапив у полон, його вірний сподвижник і найкращий воєначальник Марк Віпсаній Агриппа врятував становище, і 3 вересня 36 до н. е. Секст був розбитий. Лепід, який посварився зі своїм союзником після перемоги, був покинаний своїми військами і утік до Африки.

- 32 до н. е., коли прихильники Марка Антонія були обрані консулами, а Октавіан зажадав від Антонія скласти свої владні повноваження. Консули і більше трьохсот сенаторів виїхали з Італії і приєдналися до Антонія, однак Октавіан змусив дів-весталок анулювати заповіт Антонія й оприлюднити його з подіуму сенату.

- У битві при Акції 2 вересня 31 до н. е. він завдав рішучої поразки об'єднаним арміям Марка Антонія і Клеопатри, що втекли до Єгипту. Ця звітяга зробила Октавіана повноправним господарем Римської держави. Незабаром після битви під Акцією Октавіан відправився до Афін й у Елевсині прийняв присвяту в Елевсинські містерії.
- Зиму 31/30 р. до н. е. він провів на Самосі, перебуваючись там, вступив у своє четверте консульство разом з Марком Ліцінієм Крассом, сином відомого тріумвіра.
- 1 серпня (секстиля, цей місяць пізніше назвуть на його честь augustus) 30 до н. е. він увійшов в Олександрію; Антоній і Клеопатра покінчили із собою.

Черное море

Морское сражение при мысе Акции

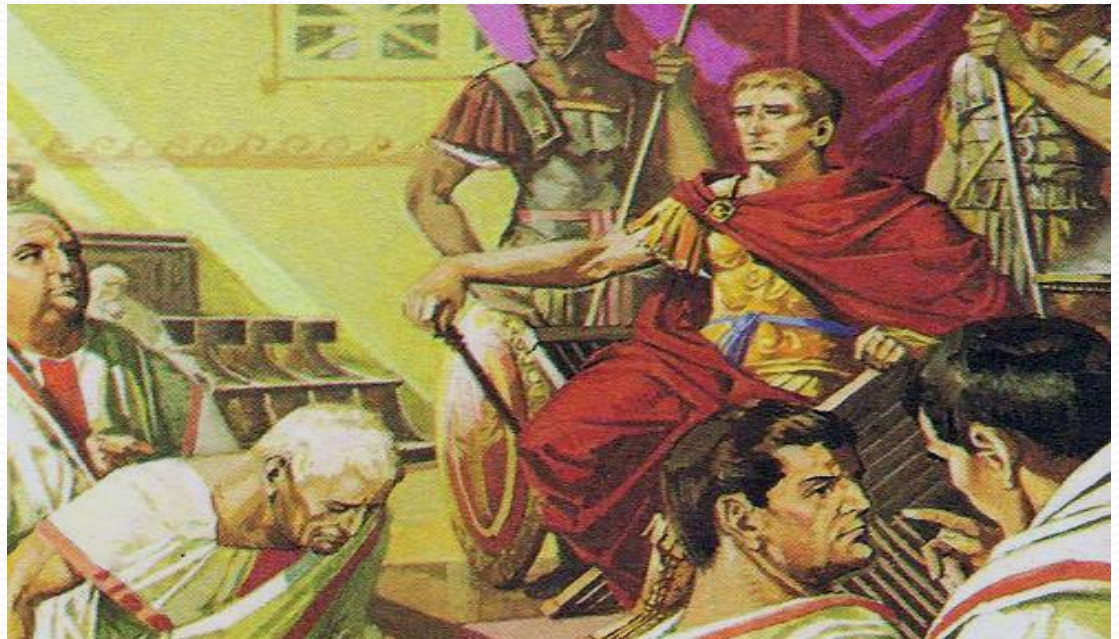

- Статуї Марка Антонія і написи на його честь були знищені, його день народження був оголошений нещасливим днем, всім Антоніям було заборонено в майбутньому брати ім'я Марк. Був анексований Єгипет і захоплені величезні скарби. Наступного року Гай Октавій Фурін повернувся до Риму, де відсвяткував потрійний тріумф: завоювання Іллірії, перемогу при Акції і завоювання Єгипту. Громадянські війни закінчилися.

- з 31 до н. е. він став щорічно обиратися на консульство, але при цьому перевищував усі законні повноваження, вимагаючи собі необмеженої верховної влади відповідно до народної клятви 32 до н. е. Тепер, після закінчення війни, подальше зміцнення особистої влади могло відштовхнути від нього вищі і середні шари італійського населення, налаштовані в республіканському дусі.

- У 28 до н. е. Октавіан зайнявся скасуванням протизаконних актів тріумвірату і разом зі своїм другом, консулом Агріппою, провів перепис і жорстку чистку сенату, що надто розрісся і мав у своєму складі безліч небажаних осіб. Примітна особливість нового списку сенаторів полягала в тому, що з 28 до н. е. першим у ньому значився Октавіан; тим самим він визнавався першоприсутнім у сенаті. Це положення, що збереглося протягом усього його життя, було не тільки почесним, а й надавало можливість ефективно впливати на державні справи. Воно стало ще однією фундаментальною ланкою в складному оформленні його верховної влади. Античність бачила в титулі першоприсутнього .

- 13 січня 27 до н. е., Октавіан урочисто склав із себе надзвичайні повноваження і залишив за собою одне з двох щорічних консульств. На знак подяки 16 січня 27 до н. е. сенат надав йому почесне ім'я Август: Імператор Цезар Август, син божественного. В імені усе було значущим. Наданий сенатом титул «імператор»

- Взагалі Октавіан намагався поводитися як звичайний пересічний громадянин. Разом зі своїми кандидатами він обходив громадян, вербуючи на виборах для них прихильників за староримською традицією; він і голосував, як простий громадянин, не втручався у відправлення правосуддя, навіть коли мова йшла про його друзів. Вільні вибори були відновлені; магістрати під керівництвом сенату виконували свої звичайні функції; проконсули, що одержували владу над провінціями терміном на один рік, більше не підпорядковувалися Августу. На монетах Октавіан Август був позначений як захисник волі римського народу.

Монети із зображенням Октавіана Августа

- У 24 до н. е. постановою сенату Август був звільнений від законодавчих обмежень. Після смерті Лепіда Август став (12 до н. е.) великим понтифіком, тобто головою римського жрецтва. З 13 до н. е. рішення Августа, ухвалені разом з його пасинком Тіберієм або з ким-небудь іншим, прирівнювалися до постанов сенату. Тричі (у 19, 18 і 11 рр. до н. е.) він одноосібно призначався попечителем законів і добрих удач. Август залишився проконсулом своїх провінцій (його правління в них не припинялося аж до 17 до н. е.),

- 22 до н. е. Август відбув у тривалу подорож східними провінціями і не повертався в Рим до 19 до н. е. Якщо республіканська опозиція була задоволена новим станом справ, то народ ним був незадоволений і пропонував установити диктатуру, прийняти річне консульство з безстроковим продовженням, а також кілька інших неординарних посад. У 22 і 20 до н. е народ наполягав на його обранні консулом, однак Август відмовився прийняти цю посаду .

Його адміністративні реформи, особливо реорганізація армії, були прекрасно продумані і вміло проведені в життя, витримали іспит часом. Крім того, Октавіан був разюче чуйний до суспільної думки і вмів маніпулювати нею. Йому вдалося примирити із собою всі класи, навіть залишки вищої знаті. Він з успіхом потурав республіканським настроям освічених верств суспільства й об'єднав їх у підтримці нового державного устрою. Головний доказ значущості його праць можна бачити в тому, що створена ним державна система проіснувала без особливих змін протягом трьох століть.

Август помер у місті Нола, в області Кампанія 19 серпня 14 року н. е., його останньою фразою була «Acta est f

- За роки життя Октавіана Августа(69-рр н.е-14 рр до н.е) .Він знатно розширив кордони розширив кордони Римської імперії під час чисельних війн . Август намагався реформувати релігійне, моральне і соціальне життя римського народу. Він відновлював занедбані храми, забуті ритуали, діяльність жрецтва й у цілому робив зусилля, щоб пожвавити старі релігійні традиції, перейняті патріотичним духом